71STE JAARGANG No. 8990 WOENSDAG 31 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Resultaten H-bom-proef ‚ongelofelijk'

Twee vissersboten nog spoorloos

TOKIO. Het is niet uitgesloten, dat twee Japanse vissersboten zich in het gevaarlijke gebied van de atol Bikini bevonden, toen de Verenigde Staten verleden Vrijdag hun tweede waterstof tot ontploffing brachten, aldus meldt het radio-station van het Japanse Visserijwezen.

De twee vissersboten gaven het laatst haar positie op ongeveer 700 mijl van Bikini op op 22 Maart — vier dagen voor de proef.

De 150 ton grote „Kyowa Maroe" heeft een bemanning van 32 koppen aan boord en de 156 ton metende „Kasoega Maroe" 45 bemanningsleden. Sinds hun laatste melding is niets meer van de twee vaartuigen gehoord.

Charles E. Wilson, de Amerikaanse minister van landsverdediging, heeft meegedeeld, dat de resultaten van de jongste proefnemingen met de waterstofbom in de Stille Oceaan „ongelooflijk" waren. Hij weigerde echter op een persconferentie de volledige uitwerking van de helse machine te bespreken.

Wilson werd bekogeld met een ontstellend aantal vragen over de uitwerking van de waterstofbom, de afweer ertegen en de verzoeken van Engeland en Japan om de proeven op te schorten of helemaal stop te zetten.

Op al deze vragen gaf Wilson ontwijkende antwoorden.

De minister deelde mee, dat bij de tweede proefneming jongstleden Vrijdag niemand door bestraling of andere oorzaken letsel had opgelopen.

Op een vraag, dit nader uit te weiden over zijn opmerking, dat de resultaten van de proef ongelooflijk waren, antwoordde Wilson, dat de ganse hedendaagse beschaving ongelooflijk was. Hij wilde niet meer uitlaten dan dat vijftig jaar geleden het begrip radio en televisie ondenkbaar was.

De verslaggevers beklaagden zich erover, dat het Witte Huis, de commissie voor de atoomenergie en het departement van defensie niet genoeg inlichtingen verstrekken om het Amerikaanse volk te laten zien, hoe het zich aan het tijdperk van de waterstofbom moet aanpassen en leren met deze bom te leven. Wilsons antwoord was, dat eenieder hoopt, dat er weer geen totale oorlog zal zijn. De waterstof- en atoombommen, zei hij, zijn wapens, waarop de Verenigde Staten zich verlaten als afweermiddel tegen oorlog.

Gouverneur naar Nederland

Willemstad. — Officieel wordt medegedeeld, dat Z. Exc. de Gouverneur der Nederlandse Antillen, mr A.A.M. Struycken, zich Zaterdag 3 of Maandag 5 April a.s. voor een kort jaarlijks routine-bezoek naar Nederland zal begeven. Dit bezoek is vervroegd i.v.m. de aanwezigheid van Z. Exc. mr J. Klaasesz, Gouverneur van Suriname, in Nederland en zal mede worden gebruikt tot onderling overleg inzake de verder te volgen procedure met betrekking tot het Ontwerp-Statuut.

De eerste bloembollenvelden in Nederland vertonen reeds hun kleurenweelde. In Kennemerland staan de crocusvelden in bloei, die nu spoedig door nareissen en hyacinthen zullen gevolgd worden.

Geen Venezolaanse aanval op kolonialisme in V.N.

Caracas. — Het bericht in het dagblad „El Nacional", als zou Venezuela binnenkort in de Verenigde Naties een felle aanval op het kolonialisme doen, in het bijzonder op de toestand in Brits Guyana, is — naar wij vernemen — met grote stelligheid tegengesproken door de leider van de Venezolaanse delegatie ten tijde van de Tiende Pan-Amerikaanse Conferentie.

„Het Venezolaanse standpunt is duidelijk uiteengezet in de plenaire openingszitting en tijdens de bijeenkomsten van de eerste commissie", zo deelde deze mede. Hij voegde hieraan toe, dat omtrent het optreden van Venezuela in de Verenigde Naties nog geen enkele gedragslijn is vastgesteld.

Ir. van Dijk industrieel consulent in Suriname

Groningen. — Ingenieur H. P. van Dijk, hoofd van de technische afdeling bij de Noordelijke Economisch-technisch Organisatie (NETO) te Groningen, is benoemd tot industrieel consulent in Suriname. Zijn werk zal voor een belangrijk deel bestaan in de opbouw van het apparaat voor het geven van voorlichting op industrieel gebied.

Hij zal omstreeks Juli met zijn werkzaamheden in Suriname aanvangen.

Teheran. — Generaal Dja Vadi, president van het Militaire Hof, dat het beroep van Mossadeq zal behandelen, heeft medegedeeld, dat de audities 3 of 4 April as. een aanvang zullen nemen.

Vietminh valt Dein Bien Phoe opnieuw aan

Hanoi. — De strijdkrachten van de Vietminh zijn een nieuwe aanval op Dein Bien Phoe begonnen — zo is medegedeeld door het Franse Hoge commando in Indo-China.

De aanval werd sinds 15 Maart j.l. verwacht, op welke datum een poging van de opstandelingen om door te breken gestopt was.

Blijkens te Parijs ontvangen berichten hebben de Franse verdedigers van Dien Bien Phoe vandaag een krachtige tegenaanval gedaan op de belegeraars der Vietminh.

De opstandelingen verbraken gisteren de vijftien dagen oude rust rondom het fort met een heftige aanval door naar schatting 40.000 man. In de loop van de nacht zond de Vietminh-leider Vo Ngoeyen Giap zijn troepen golf na golf tegen de Franse stellingen aan de Oostelijke rand van de vesting. Een dezer stellingen wisselde zesmaal van bezitter bij een bloedig gevecht. Kolonel Christian de Castries, de garnizoenscommandant, nodernam zijn tegenaanval vanmorgen om 7 uur plaatselijke tijd.

Het handelsverkeer tussen Nederland en Venezuela

Vertrek van dr. Riemens kan sluiten van accoord vertragen

Caracas. — Het handelsverkeer tussen Nederland en Venezuela is momenteel niet gebonden aan een handels-overeenkomst. Weliswaar worden hierover reeds geruime tijd — voorbereidende — besprekingen gevoerd, maar een en ander is, ook al hebben de besprekingen een gunstig verloop en zijn er geen principiële tegenstellingen, nog niet in kannen en kruiken.

Z. Exc. Dr Riemens, Hr Ms Gezant in Caracas, heeft over deze kwestie enkele mededelingen gedaan aan een redacteur van het ANP. Hij deelde mede, dat de algemene strekking van het Handelsaccoord vermoedelijk zal zijn onvoorwaardelijke meest begunstiging voor alle rijksdelen, d.w.z., dat de Antilliaanse rechten voor producten voortgebracht in Suriname en op de Nederlandse Antillen, zullen worden opgeheven, zoals dit in principe ook is overeengekomen tussen Engeland en Venezuela ten aanzien van de Britse Antillen. Door omstandigheden bestaan echter in de practijk de Antilliaanse rechten nog wel voor goederen van de Britse Antillen, doch dit is een zuivere douanetechnische kwestie, een kwestie van tijd, nodig om de diverse Venezolaanse douanekantoren van de nodige instructies te voorzien.

Voor Suriname kan deze meest begunstigings-clausule vooral van groot belang zijn, omdat Suriname thans reeds en zeker in de toekomst, tot ontwikkeling van de binnenlandse productie kan komen.

Voor de Antillen ligt de zaak anders, omdat de Antillen aan eigen producten momenteel Venezuela weinig hebben te bieden, doch gezien de pogingen om tot de vestiging van industrieën te komen, in de Antillen, kan deze clausule toch van groot belang blijken, omdat hierdoor eventuele nieuwe industrieën op de Antillen gemakkelijker naar Venezuela zullen kunnen exporteren.

De tarieven, welke Venezuela heeft, zullen namelijk, indien een handelsovereenkomst op deze basis tot stand komt, gelijk worden aan die welke de meest begunstigde landen voornamelijk de Verenigde Staten — dienen te betalen. De concurrentie van het Nederlandse product zal hierdoor niet langer worden beïnvloed hogere invoerrechten. Andere landen, die in hun handelsverdrag reeds een dergelijke clausule hebben, zijn o.a. het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en België. Voor de Nederlandse industrie kan dit handelsverdrag dus van groot belang zijn, vooral ook, omdat er tal van Nederlandse firma's en bedrijven zijn, die een zekere afkeer hebben van het drijven van handel met landen, die niet door een handelsaccoord met Nederland zijn verbonden.

Waarom vertraging?

Er zijn verscheidene redenen, waarom het tot standkomen van dit verdrag vertraging ondervindt. De laatste maanden voornamelijk door de Pan Amerikaanse Conferentie, welke de aandacht van de diverse Venezolaanse regeringsinstanties, niet in het minst van het Departement van Buitenlandse Zaken, opeiste. Maar men moet evenmin vergeten, dat een eventueel handelsverdrag voor Venezuela nauwelijks enige voordelen inhoudt. De Nederlandse handelspolitiek kent namelijks niet het principe, dat landen, waarmede handelsaccoorden zijn gesloten, voordelen genieten. Indien een Nederlandse importeur voordeliger zaken kan doen met een land, waarmede geen handelsaccoord is gesloten, is er geen enkele wet in Nederland, die hem dwingt, zaken te doen met een land, waarmede wel een accoord is bereikt. Er is aan een handelsaccoord, zelfs een gering nadeel verbonden voor Venezuela, namelijk een zekere derving van invoerrechten. Dit betekent intussen niet, dat er te Caracas een zekere onwil zou bestaan om tot een overeenkomst te komen. Dit is helemaal niet het geval, maar het zou zeker het bereiken van een resultaat bespoedigen, indien van Nederlandse zijde een gebaar zou kunnen worden gemaakt, bijvoorbeeld door Venezuela een meest begunstigingsclausule aan te bieden op het deviezengebied, een gebaar, dat gezien de huidige deviezenpositie van Nederland, vermoedelijk wel gemaakt kan worden en dat in Caracas als zeer gewaardeerde geste zou worden gezien.

Economisch belangrijk

Men ziet in Nederland — aldus Dr Riemens — wel eens over het hoofd, dat Venezuela als markt voor Nederland belangrijker is dan bv. Canada. Dit komt, omdat de transacties veelal over New York lopen, maar wie zich de moeite neemt om de handelsstatistieken te bestuderen, zal ontdekken, dat Venezuela voor Nederland economisch reeds nu heel belangrijk is. Bovendien deed Nederland in Venezuela belangrijke investeringen. Om en nabij de 60 van de investeringen van de Shell-groep zijn in Venezuela gedaan, hetgeen vermoedelijk de grootste investering is van Nederlandse belangen in het buitenland. Desondanks heeft Nederland de Venezolaanse markt nog niet „ontdekt".

Tenslotte drong Dr Riemens aan op meer persoonlijk contact. „Mijn ervaring is — zo zeide hij — dat die Nederlandse exporteurs en directieleden van bedrijven, die zich de moeite hebben getroost om een persoonlijk bezoek te brengen aan dit deel van de wereld, altijd hun kosten hebben weten goed te maken, niet alleen door de schat van ervaringen, die zij opdeden, maar vooral, doordat zij er altijd in slaagden, enkele orders te plaatsen, waarvan de revenuën, de kosten aan een dergelijke reis verbonden, ruimschoots goed maakten. En waar persoonlijk contact een der voorwaarden is, voor het zaken doen, in Latijns Amerika, kan hierop niet genoeg de nadruk worden gelegd".

Intussen is in Caracas bekend geworden, dat Z. Exc. Dr Riemens omstreeks half April de Venezolaanse hoofdstad zal gaan verlaten, om een ander functie te gaan vervullen.

Het wordt in kringen van het Nederlandse bedrijfsleven te Caracas zeer betreurd, dat Dr Riemens Caracas zal verlaten, voor het handelsaccoord tot stand is gekomen, aangezien de voorbereidingen door hem werden gedaan en een verandering het tot stand komen van het accoord vermoedelijk zal doen vertragen.

Het is inmiddels niet geheel uitgesloten, dat Dr Riemens in zijn nieuwe functie alsnog gelegenheid zal hebben persoonlijk aan de onderhandelingen over een handelsaccoord Nederland — Venezuela te blijven deelnemen.

Nederland stelt Mr. van Kleffens officieel candidaat voor voorzitterschap Alg. Vergadering Ver.-Naties

New York. — Nederland heeft aan de andere leden-staten van de Verenigde Naties medegedeeld, dat de voormalige minister van buitenlandse zaken, thans ambassadeur te Lissabon, Mr E. N. van Kleffens, candidaat zal worden gesteld voor het voorzitterschap der in September beginnende nieuwe zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

In een door de Nederlandse delegatie bij de Verenigde Naties uitgegeven verklaring werd er op gewezen, dat het voorzitterschap van de Algemene Vergadering na de eerste zitting, die werd gepresideerd door de heer Spaak (België) steeds is bekleed door vertegenwoordigers van niet-Europese landen, zodat het de delegatie gerechtvaardigd voorkomt, dat deze post thans, na zeven jaar, weer door een afgevaardigde van een Europees land zal worden vervuld.

Zimmerman wil McCarthy vervangen in de Senaat

Madison. — Omtrent de actie van een deel van de kiezers in Wisconsin tegen McCarthy wordt nader gemeld, dat Fred. Zimmermann, een 71-jarige vroegere gouverneur en leider van de Republikeinse partij, zich bereid heeft verklaard zo McCarthy inderdaad teruggeroepen zou worden, zich candidaat te stellen voor de Senaat.

Zo men zich zal herinneren werd de actie tegen McCarthy twee weken geleden begonnen door de hoofdredacteur van het weekblad „Sauk Prairie Star".

New Yorkse havenstaking thans algemeen

New York. — De havenstaking te New York, die 25 dagen geleden begon, duurt voort. Uit solidariteit met de stakende havenarbeiders hebben de bemanningen van de sleepboten zich enkele dagen geleden aan hun zijde geschaard. Dit voorbeeld is gisterochtend door het personeel van de vemen gevolgd. De staking is thans, afgezien van enkele kaden, volledig.

Wilson in Mei naar Verre Oosten

Washington. — Charles Wilson, de Amerikaanse minister van defensie, heeft medegedeeld dat hij in Mei een inspectiereis naar het Verre Oosten hoopt te ondernemen. Mogelijk zal hij dan het strijdtoneel in Indo-China bezoeken.

Circushuwelijk op het Amsterdamse stadhuis. Mej. Vermijden, hogeschoolrijdster van het circus Kavaljos, trad in het huwelijk met Dr Hendriks uit Rotterdam. Ter opluistering waren de collega-paardrijders bij het huwelijk aanwezig.

Washington. — De Amerikaanse onderminister van Financiën heeft verklaard, dat zijn ministerie zich krachtig zal blijven verzetten tegen een terugkeer tot de gouden standaard in de Verenigde Staten.

Belize. — Sir Reginald Sharpe, die in opdracht van het Britse ministerie van Kolonien een onderzoek instelt naar de politieke toestand in Brits Honduras, heeft gevonden, dat de Verenigde Volkspartij, de voornaamste politieke partij, in verbinding staat met Guatemala.

LAATSTE NIEUWS

NEDERL. K.V.K. TE CARACAS

Caracas. — Op 17 April jl. werd in Caracas de oprichtingsvergadering gehouden van de Nederlandse Kamer van Koophandel in Venezuela. Volgens artikel 1 van de statuten is de officiële naam „Cámara Venezolana Holandesa de Comercio e Industria".

FATEMI IN STERVENSGEVAAR

Teheran. — Dr Hoessein Fatemi, de gewezen Perzische minister van buitenlandse zaken, die terecht zal staan wegens samenzwering om de regering omver te werpen, zou ernstig ziek zijn in het hospitaal te Teheran. Hij werd na zijn arrestatie op 13 Maart door demonstranten met een mes bewerkt. Tien geneesheren, onder wie lijfartsen van de sjah, trachten zijn leven te redden.

Recht tot het Hart

— Wat men ook zij, men moet het tenvolle zijn; dat biedt nog steeds de beste kans om te slagen in de wereld.

Bijzonder Onderwijs achtergesteld

Protest Katholieke Onderwijzers tegen besnoeiing Eilandsbijdrage

Willemstad. — Wij publiceren heden een protest van de R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel „Don Bosco" tegen de besnoeïng van de Eilandsbijdrage voor het Bijzonder Onderwijs. Het leek ons niet ondienstig ,dat onze lezers kennis namen van de argumenten van VAKMENSEN tegen die der politici, die vaak praten over zaken waarvan zij onvoldoende verstand hebben en waardoor zij tot besluiten komen, die zij bij nader inzicht moeten betreuren. „Don Bosco schrijft als volgt:

In de Openbare Vergadering van de Eilandsraad van het Eilandsgebied Curaçao, gehouden op Dinsdag 23 Maart j.l. werd door één der leden ter motivering van een amendement, waardoor de bijdrage uit de kas van het Eiland aan het bijzonder onderwijs met N.A.Fl. 661.000.— werd verminderd, aangevoerd, dat een intensiever gebruik van de bestaande schoollokalen moet worden gemaakt door deze n.l. dubbel te exploiteren en wel door onderricht te geven b.v. van half acht tot half één aan een groep leerlingen van de vierde of vijfde klas en hoger en van half twee tot half zes aan een tweede groep, bevattende de resterende leerlingen.

De R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel „Don Bosco" gevestigd te Curaçao, voelt zich gedrongen haar stem te verheffen, zowel tegen bovengenoemde vermindering der bijdrage in het algemeen als tegen de aangevoerde reden in het bijzonder.

Wat de vermindering der bijdrage betreft, stelt de vereniging vast, dat deze:

1. slechts het bijzonder onderwijs treft en
2. in deze categorie overwegend het R.K. Onderwijs.

De vereniging spreekt er haar diepe teleurstelling over uit dat wanneer het door de Raad noodzakelijk geacht werd de Eilandsuitgaven voor het Onderwijs te besnoeien, zij gemeend heeft dit te moeten doen uitsluitend ten koste van het bijzonder onderwijs. Zij ziet hierin een aanslag op het beginsel der financiële gelijkstelling tussen openbaar en bijzonder onderwijs, gelijk dit laatstelijk in de Openbare Statenvergadering van 13 October 1949 door de Volksvertegenwoordiging van de Nederlandse Antillen in haar advies op de Interimregeling werd bekrachtigd.

Bovendien acht zij het gebeurde in strijd met Artikel 174 lid 7 van de Landsregeling, hetwelk luidt:

„Openbaar en bijzonder onderwijs, het laatste voor zover het aan bij landsverordening te stellen voorwaarden voldoet, worden naar dezelfde maatstaf uit de openbare kas bekostigd".

Daar geen enkel argument werd aangevoerd strekkende tot bewijs dat het bijzonder onderwijs niet aan bij landsverordening te stellen voorwaarden voldoet, werd door deze eenzijdige vermindering de eis van bekostiging naar dezelfde maatstaf geweld aangedaan.

De Vereniging acht deze eenzijdigheid des te onrustbarender, daar de meerderheid, die tot het bewerkstelligen van de besnoeiïng besloot, gevormd werd doordat personen van een groepering, die middels een telegram van 22 Februari 1948 heeft doen blijken de gelijkstelling te onderschrijven, samengingen met een groep, waarvan personen deel uitmaken die zich in hun uitingen als hartstochtelijke vijanden van de gelijkstelling hebben doen kennen.

Met betrekking tot het voor de besnoeiïng aangevoerde argument, nl. een dubbel gebruik der klassen of de toepassing van het z.g. rouleersysteem, wenst de Vereniging het volgende op te merken: Vooreerst bevreemdt het haar, dat tot de voorgestelde vermindering besloten werd, nog voordat dit argument op zijn steekhoudendheid werd getest. Reeds uit het gegeven voorbeeld van rouleersysteem blijkt zo'n tekort aan inzicht in zake deze materie, dat de vereniging het nodig acht terzake inlichtingen te verschaffen.

Het z.g. rouleersysteem bij het onderwijs is, zowel uit **technisch,** als **psychologisch** en **paedagogisch** oogpunt ten sterkste af te raden. De **technische** bezwaren betreffen allereerst het **schoolgebouw.**

1. De verantwoording voor het gebruik er van komt te berusten bij twee verschillende cursussen, hetgeen practisch wil zeggen dat het bij geen van beiden berust, omdat de herkomst van eventuele schade vrijwel niet meer vast te stellen valt.
2. Gedeelde verantwoordelijkheid leidt noodzakelijk tot geringere zorg voor onderhoud van gebouwen en leermiddelen.
3. De capaciteit van kasten en lessenaars is ingesteld op één cursus, zodat verdubbeling daarvan tot onontwarbare complicaties moet leiden.
4. In 't gegeven voorbeeld van roulering zullen de banken aan de onmogelijke eis moeten voldoen, dat ze zowel voor kinderen van het eerste als voor die van b.v. het vierde of vijfde leerjaar gelijkelijk geschikt zijn.
5. De speelplaats en het gymnastieklokaal, die tot nog toe mede gebruikt werden om te voorzien in de door het Bestuur erkende behoefte aan speelruimte voor de jeugd in haar schoolvrije tijd, zullen daarvoor niet meer beschikbaar zijn.
6. De tijd, benodigd voor schoonmaak en onderhoud wordt zo zeer beperkt, dat de hygiëne er ernstig onder zal lijden.

(Vervolg zie pagina 4)

In de dichte mist verloren onlangs op de Autobahn bij Lorsen, tussen Darmstadt en Mannheim, drie motorrijders het leven. Het gecompliceerde ongeluk werd veroorzaakt door een vrachtwagen, welke langs de kant van de weg stil stond. Nadat de drie motorrijders op de geparkeerde vrachtwagen waren gevlogen, reed nog een andere vrachtwagen, die niet tijdig kon remmen, op de wrakstukken in. Foto: Onder het linkervoorwiel van de zware vrachtwagen ligt een motor en links achter een tweede.

Persconferentie

Verbinding het probleem der Bovenwinden

Willemstad. — Gisteren tijdens de persconferentie met de Regeringsraad kwam de reis ter sprake naar de Bovenwinden. Zoals bekend, hebben de voorzitter van de RR, mr dr M. F. da Costa Gomez en Landsminister J. Pauw een bezoek aan de eilanden gebracht. De bevindingen van deze reis zullen in een verslag worden neergelegd. De heer Gomez gaf als zijn persoonlijke indruk weer, dat St Maarten er goed uitziet en geprofiteerd heeft van de vooruitgang der twee hoofdeilanden. Verheugd kon de heer Gomez constateren, dat er reeds twee bioscopen zijn verrezen, de gezondheidstoestand is beslist goed te noemen. Ten aanzien van die problemen, welke meer op politiek terrein liggen, kon de heer Gomez geen verdere mededelingen doen. Hij gaf ons het welgemeende advies „zelf eens naar boven te trekken".

Niet gunstig

De economische situatie op St Eustatius is niet gunstig, het eiland is t.o.v. de vooruitgang der overige eilanden achtergebleven. Afgezien van de droogte kan gezegd worden, dat het eiland niets oplevert, waarbij Landsminister J. Pauw zeer terecht opmerkte, dat ook de vervoersproblemen in deze grote zorgen baren.

Zoals bekend is de verbinding immer een zorgenkind geweest. Getracht zal worden een definitieve oplossing te vinden. In dit verband wees Landsminister Pauw op het feit, dat hij opdracht had gegeven aan de Scheepvaartsinspectie om terzake een rapport samen te stellen, zodat de Regering kan weten welke stappen zij kan ondernemen. De „Blue Peter" is niet meer zo best, naar aanleiding van het bezoek van de heren De Haan en Bakker van de Scheepvaarts-inspectie voornoemd, zal de Regering zich beraden over de stappen, die op korte termijn genomen dienen te worden.

Ook de frequentie van de onderlinge verbindingen zal onderwerp van bespreking zijn.

Sociaal werk

Desgevraagd deelde de heer Gomez nog mede, dat de Regering ernstig overweegt het sociale werk intensief ter hand te nemen. Speciaal zullen de aanbevelingen uit het Rapport Mullock Houwer aangepast worden aan de toestand aldaar. Veel lof had de heer Gomez voor het vele werk, dat door particulieren was verricht, doch uiteraard kan dat niet voldoende zijn. De Regering overweegt dan ook een sociale werkster naar de Bovenwinden te zenden, teneinde de sociale werkzaamheden op een nieuwe leest te schoeien. „De tijd is nu aangebroken, om aan de slag te gaan", aldus formuleerde de voorzitter van de RR zijn gedachten.

Voorts deelde de heer Gomez de pers mede, dat het Gezaghebberskantoor noodzakelijk versterking behoeft, teneinde de coördinerende werkzaamheden in de bestuurssector vlotter te doen verlopen.

Werkverschaffing

De werkverschaffing verloopt vlot, in de korte tijd, waarin de werkverschaffing heeft plaats gevonden is veel bereikt, de wegen zien er keurig onderhouden uit, het wegdek werd verhard. Er zal thans worden bekeken, wat men verder op St Eustatius kan gaan doen. Speciaal zal worden bestudeerd of de werkverschaffing niet ten goede kunnen worden aangewend ten bate van de Landbouw. Ook zorg zal worden besteed aan het probleem van de arbeidskrachten. De visserij zou kunnen worden gestimuleerd, zodat ook de eigen bevolking dit ter hand kan nemen; land, dat nog niet in cultuur gebracht is, zou in cultuur gebracht moeten worden, al deze projecten zullen dan het land meer productief maken.

Uw kind wordt Uw leven; helpt dat het leven tot volwaardige ontwikkeling kan komen in het Gebrekkige Kind.

mr. dr.
M. F. da Costa Gomez

Raadsleden worden gehoord

Willemstad. — Tijdens de gisteren gehouden persconferentie deelde mr dr M.F. da Costa Gomez mede, dat de Regering zich nog niet heeft uitgesproken inzake het schorsingsbesluit, dat de Eilandsraad van Aruba heeft genomen en waarbij de heren Yrausquin en Prof. Croes uit hun eilandszetel werden gelicht. De stukken betrekking hebbend op deze gang van zaken zullen nu naar de betrokken raadsleden worden gezonden.

Het ligt in de bedoeling dat de betrokken raadsleden binnenkort in de Regeringsraad worden gehoord.

Ga er eens uit....

„Old Dutch" brengt aroma des levens

Willemstad. — „Men hoeft helemaal niet meer te jagen naar de stad voor een parkeerplaats", zo zei de „nooit-rustende" Koreman gisteren tegen de journalisten, die voor het eerst sedert de heropening van de „Old Dutch Tavern" weer op een persconferentie uitgenodigd waren. „Laat de auto rustig op de parkeerplaats staan tussen de middag en neem een abonnement op maaltijden bij ons, dat spaart de mensen veel tijd, gezellig, kinderen lopen minder gevaar aangereden te worden en het gezoek 's middags naar een parkeerplaats is afgelopen.

De persconferentie verliep zoals altijd, gezellig, onder een hartig en voortreffelijk culinair hapje en een heerlijk glas bier. De heer Koreman vertelde, dat hij er lang over heeft nagedacht, dit te doen en tot de slotsom is gekomen, dat het voor veel mensen veel voordeliger is in de stad te blijven eten. Het eten is, zoals wij en zijn bekend, prima en men kan rustig en koel toch midden in de stad zitten.

Naar wij nu reeds mede kunnen delen, moet de soep, die iedere dag wordt geserveerd, overheerlijk zijn. De samenstellingen van de lunches variëren elke dag, de heer Koreman verzekerde ons, dat voor een behoorlijke variatie wordt gezorgd.

Daar er maar een beperkt aantal abonnementen beschikbaar is, wordt het raadzaam geacht zo spoedig mogelijk 2008 op te bellen. Moeder de vrouw hoeft zich nu 's middags niet meer uit te sloven om het eten op tijd klaar te krijgen.

Gratis koffie- en thee-uurtje

Verder vertelde de heer Koreman ons nog, dat binnen korte tijd in „Old Dutch" een speciaal koffie- en thee-uurtje gehouden zal worden. Winkelende dames kunnen dus 's morgens rustig een kopje koffie gaan drinken, terwijl zij 's middags van een heerlijk kopje thee kunnen genieten. De eerste drie dagen van de „uurtjes" zal aan de dames gratis thee, koffie, gebak en koekjes en bonbons worden aangeboden. (Na deze drie dagen moet u betalen). De koffie en thee wordt aangeboden door Old Dutch Tavern, de gebakjes door de Banketbakker Koome, terwijl de koekjes en bonbons van Verkade afkomstig zijn, en door de Fa. Blok & Diaz worden aangeboden.

Men ziet dus wel, dat er in ons binnenstads-restaurant niet wordt stilgezeten. Maar er is nog meer. In samenwerking met de Fa Blok & Diaz, (Toko Regina en 't Suikertuintje) zal elke Zondag een z.g. „primeursdiner" worden geserveerd. Dit zal bestaan uit de pas op Curaçao gearriveerde artikelen. De heer Nix, bedrijfsleider van Toko Regina, die bij de persconferentie aanwezig was, bevestigde dit direct en vertelde, dat wanneer Zaterdags verse groente of vis of andere levensmiddelen arriveren met een of ander schip (zoals bekend komen deze artikelen meestal met de K.N.S.M.) men dit Zondags reeds geserveerd kan krijgen in de Old Dutch Tavern. Zoals men ziet, de ijverige Koreman zit niet stil. Er wordt hard gewerkt ten behoeve van de bezoekers.

OPTREDEN CUBAANSE DANSERES IN CINELANDIA

Willemstad. — Weer heeft de ijverige exploitant van het theater Cinelandia een gevarieerd programma samengesteld voor hedenavond. Na afloop van de filmvoorstelling zal de Cubaanse danseres Rosita Diaz, bijgestaan door Cholo Palacios optreden en enige dansen opvoeren.

Een aantrekkelijk programma dus. Beide artisten zijn in hun eigen land zeer bekend.

Vermoedelijk zal Rosita Diaz ook in Chobolobo optreden.

Wandelkippen

Duizend kippen die niet kunnen vliegen zijn gefokt door dr. Shaffner van de Landbouwhogeschool van Maryland. Zeven jaar geleden stond de geleerde in zijn laboratorium op het punt een haan te doden. Een student ontdekte, dat het dier aan zijn vleugels de 22 veren miste, waarmee een haan vliegt.

Men besloot de vogel te sparen en te gebruiken voor wetenschappelijke doeleinden. De duizend kippen, die niet kunnen vliegen zijn, zijn afstammelingen. Het is mogelijk in enkele jaren over de gehele wereld kippen van dit soort te verspreiden. Het voordeel is, dat ze in bedwang kunnen worden gehouden met omheiningen van een halve meter hoog. Dit kan leiden tot een geweldige besparing aan kippengaas.

Mondi-gewas wordt langs Rif verbrand

Willemstad. — Naar ons van doorgaans goed ingelichte zijde bericht wordt, ligt het in de bedoeling nog dit jaar tussen Habaai en Plantersrust een villa-wijk voor ambtenaren in dienst zowel van het Land als het Eiland te doen verrijzen. Het aantal woningen zou tussen de 100 en 150 belopen. Zekerheid omtrent dit getal kon men ons nog niet verschaffen.

Dat het de overheid ernst is met deze plannen, bewijst het feit, dat de mondi tussen Habaai en Plantersrust reeds zo goed als geheel van zich daarop bevindende gewassen werd ontdaan. De gehele begroeiing (dividivi's, cactussen, etc.) is in tientallen ladingen vervoerd naar de waterkant langs het Rif, enkele honderden meters van de electrische centrale verwijderd, waar deze morgen, Donderdagmiddag, na het beëindigen der ochtend-werkzaamheden van D.O.W. (dus tussen 12 en 14 uur) zal worden verbrand. De verkregen as-resten zullen benut worden als bemesting voor de zich langs de Rif-zijde bevindende palmen, waarvan er verschillenden door gebrek aan voedingsstoffen er armtierig bijstaan.

VOOR AFKOELING WERD GEZORGD

Willemstad. — Gistermorgen kregen twee personen op de Westwerf ruzie. Deze liep zó hoog op, dat een van hen, M., besloot, om P. even te laten afkoelen en hij duwde hem het water in. P. werd hierbij aan het hoofd en arm gewond. De recherche heeft deze zaak in onderzoek.

MEDEPLICHTIG AAN BEROVINGEN OP SUFFISANT

Willemstad. — Naar wij van de recherche vernemen, werd er nog een persoon aangehouden in verband met de berovingen op Portugezen nabij het kampement Suffisant. Het is A.A.S., die van medeplichtigheid wordt beschuldigd.

TEVEEL UITGEWEKEN

Willemstad. — Op de Schottegatweg (N.) ter hoogte van de Protestantse kerk, heeft gisteravond om 10 uur een ernstige verkeersaanrijding plaats gehad, waarbij gelukkig geen gewonden te betreuren waren. Een personenauto en een autobus ontmoetten elkaar op genoemde verkeersweg. De personenauto moest uitwijken voor een rijwiel, haalde te veel uit en botste tegen de autobus. Er was nogal een flinke schade. Verder meldde men een lichte aanrijding.

FILMVOORSTELLING VOOR DE JEUGD

Willemstad. — Hedenavond 10 uur is er een filmvoorstelling in het Cultuurcentrum, speciaal voor de kinderen. Vertoond worden:

„Hunting Season", een jager wordt gestraft door zijn ruw optreden.

„The Rag Dog", drie jonge katjes houden twee honden voor de gek.

„Physical training in Sweden", wat jong en oud in Zweden doen aan gymnastiek.

„Man's best friend", vriendschap tussen mens en hond.

Na de pauze worden vertoond:

„Winky the Watchman", bacteriën, die de mens kwellen wanneer hij kiespijn heeft.

„Scotty finds a home", een vrolijke historie van een jonge hond.

De „Famous kids" zorgen voor een prettig afscheid.

Nablo-vergadering

D.L. Capriles werd tot voorzitter gekozen

Willemstad. — De algemene jaarlijkse ledenvergadering van de NABLO, onder voorzitterschap van de heer M. Chumaceiro, die wegens ongesteldheid van de heer H. Dennert (aftredende voorzitter) de honneurs waarnam, had een geanimeerd verloop. De bestuursmededelingen lokten talrijke debatten uit.

De heer Henriquez (Aruba) merkte op, dat volgens zijn mening de Curaçaose Baseball Bond geen recht had op een zetel, daar deze bond niet internationaal was aangesloten, doch de Aruba Baseball Bond wèl. Bij stemming besloot de Algemene Vergadering voorlopig geen baseball-candidaat op te nemen, doch eerst te wachten tot men zeker wist, welke bonden internationaal aangesloten zijn.

De heer Max de Castro wilde het lichtfonds zien afgeschaft; de heer Chatlein van de Paardensportvereniging wilde halvering hiervan. Na stemming werd besloten het lichtfonds voorlopig te handhaven, daar volgens de woorden van de heer Capriles verbetering van het licht uiterst noodzakelijk is en dit alleen maar tot stand kon komen door medewerking van de bonden zelf.

Nog vele andere belangrijke punten werden onder de loupe genomen. Toen men overging tot de bestuursverkiezing was het reeds lang over twaalf. Als vertegenwoordiger van de verschillende bonden werd gekozen:

J. M. Calmes (Curaçaose Athletiek Bond); niet gekozen werd een vertegenwoordiger van de Curaçaose Baseball Bond; G. R. de Jongh (Curaçaose Gewichtheffers.Bond); W. J. M. A. van Rosberg (Curaçaose Voetbal Bond); G. C. Statius Muller (Ned. Ant. Scherm Bond); J. G. Kion (Ned. Ant. Lawn Tennis Bond) en J. Visser (Ned. Ant. Zwem Bond).

Verder werd nog gekozen de heer J. F. Peuckert Jr., candidaat gesteld door de C.V.B.

Het volgende punt op de agenda was: Verkiezing voorzitter, doch dit was niet meer nodig, aangezien de heer D. Capriles bij acclamatie tot dusdanig werd gekozen. Als ondervoorzitter werd, eveneens bij acclamatie, benoemd de heer Mordy Maduro, die na enige bezwaren zijnerzijds, toch de taak aanvaardde.

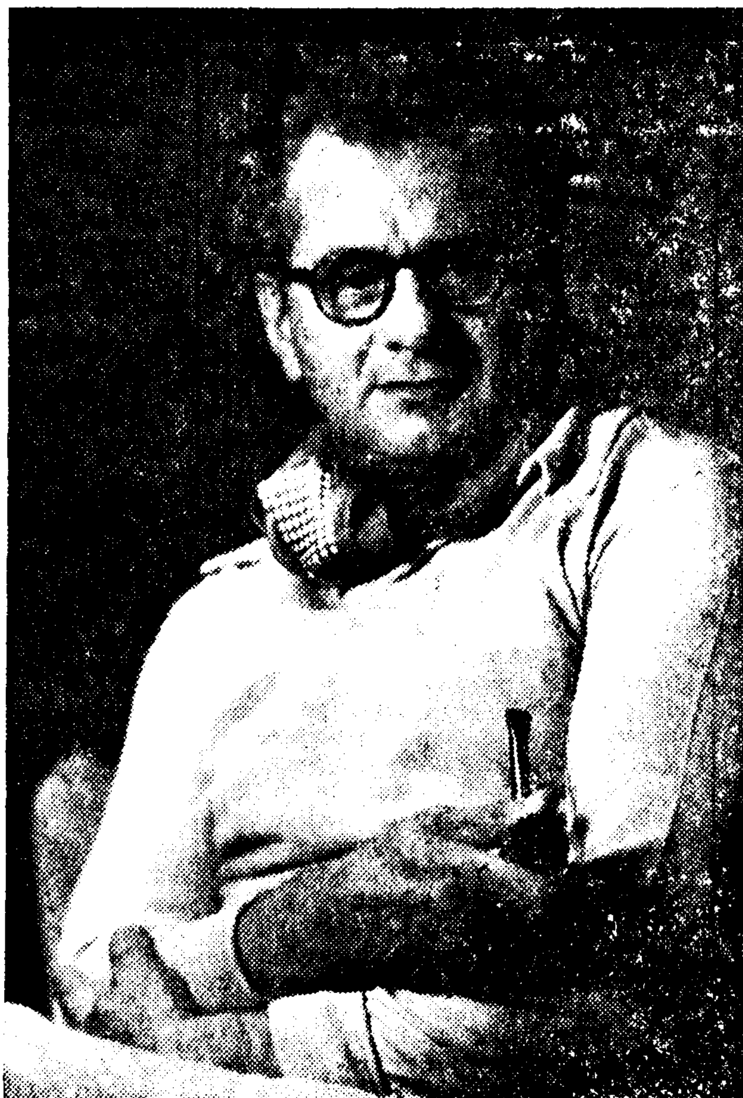
Bij de rondvraag maakten verschillende leden gebruik enige punten onder de aandacht te brengen. De vertegenwoordiger van de Basketball Sport, de heer E. Römer, vroeg hoe het eigenlijk stond met zijn aangevraagde hulp bij het NABLO-bestuur. De voorzitter beloofde hem alle mogelijke medewerking in de nabije toekomst, waarop de heer Römer ging zitten met de woorden: „Ik heb het volste vertrouwen in het bestuur!"

Vervolgens kregen wij de heer G. de Jongh, die een verzoek richtte aan het bestuur of het niet mogelijk zou zijn, de beschikking te kunnen krijgen over een trainingslokaal voor de gewichtheffers, ook aan deze jonge, doch veelbelovende bond, beloofde de heer Chumaceiro de volle medewerking van de NABLO.

Als laatste spreker konden wij horen naar de woorden van de heer Capriles, die verklaarde niet van plan te zijn geweest met de sport door te zullen gaan, doch dat hij nu in zo'n moeilijke tijd de NABLO niet in de steek wilde laten en zodoende de moeilijke taak van voorzitter op zich had genomen.

Nadat de toekomstige voorzitter een hartelijk applaus van de aanwezigen in ontvangst had genomen, ging de heer Chumaceiro tegen half twee in de ochtend over tot de sluiting.

TIJDGENOTEN

Charles Eyck heeft enige jaren geleden Abraham gezien en is dus dik in de vijftig. Grijs werd hij ook wel, doch men kan hem allerminst een grijsaard noemen, want hij bleef jeugdig van gezicht en van hart nauwelijks minder. Hij heeft een eervolle carrière als beeldend kunstenaar achter de rug, steeg tot de eer ener monographie — niet zo maar een prutsboekje, doch een degelijk gebonden deel —, wat heel wat meer betekent dan een vermelding in een encyclopedie: 1e rangs met portret, 2e rangs alleen maar in proza.

Eyck kan ook op een levensroman terugzien. Hij werd geboren te Meerssen uit een eenvoudig burgergezin, uit een familie, die ook degelijke handelslieden voortbracht. Evenals voordien Henri Jonas werd hij plateelschilder in een van de ateliers der Maastrichtse ceramische industrie. Jonas zag al heel spoedig in, dat dit niets voor hem was; Eyck hield het, als schilder in de décor-afdeling der Société Céramique, langer uit. Bij Jonas konden we, in zijn oeuvre, geen invloed van dit eigenaardige debuut herkennen, bij Eyck, juist in de laatste jaren, wel. Eyck heeft zich ook niet daarvan gedistancieerd en zelfs met kennelijk plezier over zijn oude métier geschreven. Misschien heeft hij nog iets daarvan overgenomen: de fameuze snelheid, waarmee hij weet te werken. De techniek van dit plateelschilderen is nml. sterk op massaproductie ingesteld, op een bloedslag, die maar enkele seconden vordert. Het werk kenmerkt zich overigens door een irreële poëzie.

Charles Eyck

In zijn jongensjaren was Eyck dus plateelschilder. In deze periode trof hem een zware slag: het geleidelijk en tenslotte geheel teloor gaan van zijn gehoor, waaronder uiteindelijk ook zijn spraakvermogen zou gaan lijden. Gelukkig heeft dit op zijn gemoedsleven geen al te neerdrukkende invloed gehad. Charles ondervindt soms ook wel de goede gevolgen van dit overigens te betreuren gebrek. Hij is er door beveiligd voor vele narigheden en wanneer we hem kennen als een „zonneklopper", een optimist, iemand, die het leven weet te verheerlijken, dan is deze gelukkige geestesgesteldheid misschien ook nog een ietsje te danken aan deze isolering, waardoor hij eigenlijk alleen maar met een bloknoot te benaderen is. Overigens mene men niet, dat Eyck zoiets als een Johanneskindje van groter formaat is. Allerminst: hij heeft temperament, een rijke vocabulaire en als het moet een scherpe, niet altijd gemakkelijk te beheersen pen.

Kenmerkt zich de wordingsgang van wijlen Jonas door iets smartelijks, bij Eyck domineert terstond een zeker luminisme. Misschien heeft hij dàt wel meegekregen van zijn eerste leermeester Jan Puyenbroek, een nu bedaagd, doch nog zeer vitaal Vlaams schilder, die te Antwerpen woont. Puyenbroek was gedurende de eerste wereldoorlog, als Belgisch vluchteling, neergestreken te Meerssen, waar hij op de molen van Rothem een atelier opende. Daar maakte hij kennis met enkele begaafde jongelui: Charles Eyck, Volders en Harry Roden, die les van hem kregen en die later als kunstenaars de aandacht zouden trekken. Deze mentor was óók een luminist en óók een virtuoos, zij het van ander type. Naar psyche meer dan naar vormgeving zien we hem Eyck beïnvloeden. Eyck stond overigens gemakkelijk open voor geestelijke waarden. We kennen bv. stukken van hem à la Konijnenburg (met wie hij ook te Meerssen kennis maakte), wiens wijsgerige gesteldheid toch niet met zijn mentaliteit strookte.

Na zijn Meerssener jaren heeft Eyck de Amsterdamse Academie bezocht, waar hij een Prix de Rome behaalde. Zijn studiejaren, daardoor vergemakkelijkt, bracht hij in Italië en Zuid-Frankrijk door. Hij komt dan in contact met de expressionisten, met het werk van Utrillo, en kiest zijn weg. Men kan hem, als expressionist van dit type, baanbreker voor Nederland noemen. Zag men aanvankelijk hierin een overstag gaan, een zich laten meetronen, later bleek, dat deze richting hem de gelegenheid zou bieden om zijn persoonlijkheid tot volle ontwikkeling te laten komen. Zijn fameuze vlotheid en virtuositeit kwamen nu ook op een wel wonderlijke wijze tot hun recht.

Na enkele moeilijke jaren — Eyck was inmiddels met een Zweedse schilderes getrouwd — volgde betrekkelijk spoedig algemene waardering. Charles werd een Zondagskind onder de kunstenaars, geëerd, nagevolgd, doch ook benijd en berutteld. Aldra bleek ook zijn fabelachtige veelzijdigheid. Kenden we hem aanvankelijk alleen als vaardig en zwierig schilder, spoedig toonde hij zich meteen een knap en geestig illustrator, boekverluchter. Daarna verbaasde hij iedereen als weids en productief kerkschilder. Hij waagde zich aan sculptuur en schiep ook op dit gebied werk, dat bewondering verdient. Soms epateerde het ook. We denken nu aan het bevrijdingsmonument op het Oranjeplein te Maastricht, waarover zo veel te doen was. Als glazenier bleek hij al niet minder begaafd, soms werkend in neo-barok, soms ook volkleurig als de middeleeuwers. En in de laatste jaren keerde hij terug naar de techniek van zijn debuut; naar de ceramiek, zij het nu onder glazuur, wat grotere moeilijkheden oplevert. Hij leert ons hierin meteen wat in een primitieve techniek nog mogelijk is.

We noemden Eyck een Zondagskind; dit blijkt ook uit de vele opdrachten, voor werk van allerlei aard, die hem toestromen. Niet alles afkunnend, weet hij — zo deed Rubens ook — zijn medewerkers en leerlingen te kiezen. Wonende in een schilderachtig gelegen toren in het idyllische Geuldal, leeft hij seigneuriaal. Gastvrij ook, want zijn honk is een trefpunt voor schilders en dichters en kunstminnaars en intellectuelen. Zijn „Ravensbosch" kan evenwel ook gedurende maanden verlaten liggen, want Eyck — hoewel typisch en goed Limburger — vermag de roep der verten niet te weerstaan. En zijn internationale faam opent voor hem mogelijkheden, die voor anderen ontoegankelijk zijn. Hij werkte in Skandinavië, in Frankrijk, Italië en Spanje; hij stak over naar Zuid-Amerika, schilderde en tekende op Curaçao.... Niet alle ervaringen in de Antillen waren even aangenaam. Eyck is een persoonlijkheid, die de dingen op zijn manier ziet en uitbeeldt, en liever een goed gehonoreerde opdracht laat schieten, dan concessies te doen aan vooroordelen op gebied van menselijke waardering en van stijl. Doch steeds komt hij, verrijkt als mens en kunstenaar, van die omzwervingen in het exotische terug.

Franse communistische bladen betaald door Rusland?

Proces te Parijs

De eis tot schadevergoeding van twee communistische bladen in Frankrijk tegen het blad „l'Aurore" is door een Parijse rechtbank afgewezen. De schadevergoeding was geëist omdat l'Aurore had beweerd, dat de communistische bladen geld ontvingen uit Rusland. L'Aurore beriep zich op verklaringen van hooggeplaatste personen die officieel dezelfde mening waren toegedaan.

In antwoord op de communistische beschuldiging door de bladen l'Humanité en Nouvelle France, dat l'Aurore gefinancierd werd met Indochinese piasters die door illegale geldhandel werden verkregen, had het blad in September verklaard, dat het „geen centime op onwettige wijze ontving," maar dat de communistische bladen geld ontvingen van een buitenlandse mogendheid. Rechter Daumal verklaarde, dat l'Aurore te goeder trouw de verklaring van minister Jules Moch in de Assemblée had overgenomen. L'Humanité voerde volgens de rechter ook propaganda voor belangen die dezelfde waren als die van zekere buitenlandse mogendheid. De communistische eis tot schadevergoeding van 1 millioen francs werd daarop afgewezen.

Twee communistische getuigen kregen een boete van 12.000 francs omdat zij geweigerd hadden te verschijnen. De ene was de administrateur van de Humanité, Dorval, en de andere de directeur van de Noord-Europese Handelsbank, Hilsum. Een der getuigen had verklaard, dat deze bank voor 90% haar kapitaal betrok van de Russische staatsbank. Hilsum had de Rechtbank laten weten, dat hij niet zou getuigen, aangezien de Humanité tot zijn cliënten behoorde. (Reuter-AP)

FILMVOORSTELLING

Oranjestad, — Op Donderdag 1 April zal er in de openlucht bioscoop achter de Openbare Leeszaal en Boekerij een speciale kindervoorstelling worden verzorgd — aanvang 7 uur door de Gouv. Filmdienst.

WEERBERICHT

Max. temp. 30.8 °C (87.4 °F) Min. 25.2 °C (77.4 °F) en Gem. 27.3 °C (81.1 °F)

Max wind. 22 Min. 9 en Gem. 16 knopen.

Vochtigheid 70%. Neerslag sporen. Licht bew. 12 Bewolkt 11 Zw. bew. 1 uren.

UITSLAGEN SCHERMWEDSTRIJDEN

Willemstad. — De gisteravond gehouden schermwedstrijden voor de Ned. Antilliaanse competitie eindigden in een overwinning voor Musketiers met 7—2 van Asiento II. Asiento I won met 5—4 van Musketiers. Deze schermwedstrijden waren voor dames Floret.

Hedenavond om acht uur beginnen de degenwedstrijden tussen Asiento en Musketiers en Asiento — Kwiek.

Verder bevat het programma voor morgenavond Sabelwedstrijden, waarbij C.S.C. tegen Mariniers 2 en Mariniers 1 zal uitkomen.

De Amerikaanse buitenlandse economische politiek

Washington. — In een boodschap over de buitenlandse economische politiek aan het Congres stelt Eisenhower de volgende punten voor:

1) verlenging met drie jaar van de wet op handelsverdragen op wederkerige basis met wijzigingen, welke een geleidelijke verlaging der Amerikaanse invoerrechten mogelijk maakt;

2) vereenvoudiging van de Amerikaanse douaneprocedures;

3) herziening van de algemene overeenkomst inzake de handel en tarieven (G.A.T.T.), waardoor deze een instelling wordt voor de ontwikkeling van de wereldhandel;

4) toeneming van de particuliere Amerikaanse investeringen in het buitenland door fiscale verlichtingen;

5) wijziging van de wet op het „kopen in Amerika", waardoor aan buitenlandse leveranciers dezelfde behandeling wordt gegeven als aan Amerikaanse leveranciers bij leveranties aan de regering;

6) bestudering van middelen, die een grotere stabiliteit van de prijs van grondstoffen beogen;

7) aanvaarding van het beginsel, waarbij Amerikaanse economische steun in de vorm van schenkingen zo spoedig mogelijk wordt beëindigd rekening houdend met het nationaal belang der Verenigde Staten.

De president wijst er in zijn boodschap op, dat hij de aanbevelingen van de commissie-Randall inzake de medewerking van de Verenigde Staten tot versterking van de goud- en dollarreserves van de landen, die bereid zijn mede te werken aan de inwisselbaarheid der valuta door een gezonde binnen- en buitenlandse politiek goedkeurt.

Inzake de handel tussen Oost en West verklaart de president, dat hij niet gekant is tegen een toeneming van een vredelievende goederenruil met het Sovjet-blok, waarbij hij echter het recht voorbehoudt maatregelen te treffen ter bescherming van de nationale veiligheid.

Paardencourses in Nederland. Te Alkmaar, de bekende kaasstad in Noord-Holland, werd de zg. Alemana-prijs verreden onder zeer grote belangstelling van het paardenminnend publiek.

Grote overwinning van oppositie in Pakistan

Dacca. — De volledige uitslagen van de eerste algemene verkiezingen in Oost-Pakistan bevestigen de verpletterende overwinning van het Verenigde Front (oppositie) op de Mohammedaanse Liga, de regeringspartij van Pakistan.

Van de 237 voor de Mohammedanen gereserveerde zetels in het parlement van Oost Pakistan heeft het Verenigd Front er 217 veroverd tegen de Mohammedaanse Liga slechts 9 en de Onafhankelijken 10. Vijf van de 72 zetels voor niet-Mohammedanen werden door de communisten behaald. 67 anderen zijn verdeeld onder de verschillende Hindoegroepen.

De leider van het Verenigde Front, de 82-jarige Fazoelhoek, kreeg van de gouverneur van Oost Pakistan opdracht tot het samenstellen van een nieuwe regering. De nieuwe aan de macht gekomen partij wil van Pakistan een federatie maken, waarin de centrale regering zich uitsluitend zal bezighouden met vraagstukken op het gebied van defensie, buitenlandse politiek en financien. Zij is voorstandster van verbetering der betrekkingen met India.

De officiele notering van aandelen Koninklijke te New York

New York. — De president van de N.Y.-Effectenbeurs heeft gisteren medegedeeld, dat de New Yorkse Stock Exchange in beginsel overeenstemming heeft bereikt met de Kon. Ned. Petroleum ten aanzien van bepaalde technische punten in verband met de eventuele opname van de aandelen Koninklijke in de officiële noteringen te New York.

In een schrijven aan de leden van de N.Y.-beurs deelt de president mede, dat de overeenstemming met de maatschappij niet alleen inhoudt datgene wat voor de maatschappij uitvoerbaar is, doch tevens wat voor de effectenbeurs aanvaardbaar is ten aanzien van de rechten van de aandeelhouders om ingelicht te worden over de activiteit van de maatschappij.

Beschouwt Uw bijdrage tot de komende acties ten bate van het Gebrekkige Kind niet als een lege geste, doch doe spontaan en vol goede wil mee. Laat het een dank offer zijn dat U brengt voor de gezondheid van Uw eigen kinderen.

Ziet U Uw gift in dit licht, dan zult U in aangename verwondering beseffen, dat U gaarne geeft en gul.

F. H. M. Karner

Kookgas uit koemest

Een uit Bulgarije stammende ingenieur, Dimitri Ikanomoff, heeft in het kleine Tiroler plaatsje Jungholz een kleine methaangas-installatie geconstrueerd, waarbij gas voor verwarmings- en kookdoeleinden gewonnen wordt uit koemest en andere organische afvalstoffen. De installatie wordt gebruikt door een pension en kostte ongeveer 3600 gulden. Ze is berekend voor een boerenbedrijf met vijf of zes koeien of paarden. Ook turfmolm, kaf en zaagmeel kunnen worden gebruikt. Het niet-giftige, kleurenreukloze gas, dat bij het rotten van celstoffen onstaat, bezit een grote verwarmingscapaciteit en kan naast zijn gebruik in het boerenbedrijf als laagdrukgas ook als hoogdrukgas voor het aandrijven van motoren worden gebruikt.

Maria „Zamora"

De radio-zangeres Maria Zamorra kreeg 'n brief van een Zwitser, die geregeld naar de Nederlandse radio luisterd. Hij vroeg om personalia van Maria voor het opstellen van zijn stamboom.

Hij heette namelijk zelf ook Zamorra. De zangeres moest toen schrijven, dat zij mevrouw Smit heet en dat zij de naam Zamorra heeft overgenomen van de eertijds beroemde Spaanse doelman Zamorra.

Jaarverslag Wereldomroep

's-Gravenhage. — Blijkens het jaarverslag van de Wereldomroep over 1953 zijn er plannen voor de stichting van een omroepgebouw bij de minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen ingediend.

Inzake de zenderbouw meldt het verslag, dat de wereldomroep binnen afzienbare tijd de beschikking kan hebben over vier moderne zenders. De regering besloot in het najaar van 1953 om behalve de in aanbouw zijnde 100 KW zender, nog twee even sterke zenders te bouwen.

Een door de regering gevormde commissie kwam tot de slotsom, dat commerciële propaganda via de wereldomroep niet alleen wenselijk, maar ook mogelijk is.

De wereldomroep heeft blijkens het verslag volledig begrip voor de op de Antillen bestaande wens om een kortegolfzender te bezitten. Een dergelijke zender zou (na voltooiïng van het zenderproject te Lopik) onder meer voor doorzenddoeleinden van groot belang kunnen zijn.

Van het ingediende wetsontwerp voor de wettelijke regeling van de omroep noemt het verslag als bezwaar, dat in de voorgestelde samenstelling van het bestuur wordt gebroken met de thans gevolgde gedragslijn, namelijk, dat de verantwoordelijkheid voor het bij uitstek nationale werk van de wereldomroep moet gedragen worden door een bestuur, dat weliswaar een afspiegeling vormt van de voornaamste geestelijke en maatschappelijke stromingen in het Nederlandse volk, doch waarvan de leden niet als vertegenwoordigers van de regering, een partij of een groep zitting hebben.

Dit beginsel heeft zijn waarde in een welhaast zevenjarige practijk bewezen. Het wordt betreurd, dat dit principe plaats zou gaan maken voor de benoeming van vertrouwenslieden der omroeporganisaties en van de regering, dus van „mandatarissen" in plaats van „vrije mannen" — aldus het jaarverslag.

Over de televisie wordt gezegd, dat de wereldomroep in de toekomst de vervaardiging van televisietranscripties ter hand zal moeten nemen.

Pleegmoeder van Anneke Beekman gearresteerd

Amsterdam. A.N.P. — In de Nederlandse pers is de laatste tijd hevige beroering over de indertijd verdwenen Joodse pleegkinderen, waarvan Betty Melhado in België werd teruggevonden.

Principieel gaat de zaak over de houding van de katholieke geestelijkheid (de pleegmoeders zijn katholiek en het gaat om de houding, aangenomen tegenover de ten uitvoerlegging van het rechterlijk vonnis waarbij de kinderen aan de pleegouders werden onttrokken.)

Thans is officieel medegedeeld dat op 22 Maart te Hilversum is gearresteerd de pleegmoeder van de nog vermiste Anneke Beekman, omdat zij samen met familieleden tevens de hand heeft gehad in de verdwijning van de teruggevonden Betty Melhado, die naar een klooster in België werd overgebracht, tezamen met Anneke Beekman door de verdachte en haar nog voortvluchtige zuster.

De kinderen werden onder valse namen vervoerd — aldus de Officier van Justitie — en onder valse naam in het klooster opgevoegd.

MARINE-CORRUPTIE

Den Helder. (ANP). — In de afgelopen dagen arresteerde de maréchaussee enkele hogere employé's van de bewapeningswerkplaatsen van de Koninklijke Marine te Den Helder. Een hunner, ir N.H.M., technisch bedrijfsleider, stond in nauwe relatie tot een industrieel bedrijf te Amsterdam, waarvan zijn vader directeur is. Hij zou steekpenningen hebben aangenomen. Verder werden gearresteerd P.H.F., een technische hoofdambtenaar, F.J.L., het hoofd van de tekenkamer, en de opzichter J.M. en F., gewezen marine reserve-officieren. De aangehoudenen hebben bekend. Met de onregelmatigheden zouden tienduizenden guldens gemoeid zijn.

HIJ WILDE MUZIEK MAKEN

Amsterdam. — Bij de behandeling in hoger beroep werd tegen de Surinaamse stoker, die door een pensionhoudster, bij wie hij had ingebroken, indertijd bij zijn vlucht met zijn hoofd tussen de deur geklemd en zo gevat werd, door het Amsterdamse gerechtshof wederom een jaar geëist. De Surinamer hield vol, dat hij alleen maar zijn vriendin „Dientje" wilde bezoeken. De pensionhoudster hield vol, dat hij de radio wilde stelen, waarvan hij de antenne-draad al had doorgeknipt. De beklaagde zei die avond teveel te hebben gedronken en in de verkeerde kamer terecht te zijn gekomen, waar de pensionhoudster lag te slapen. Hij was alleen naar de radio gekropen om muziek te maken.

Zijn verdediger drong aan op vrijspraak.

Heden is overleden onze zeer geliefde moeder, zuster, grootmoeder, behuwdmoeder en tante

Mevr. de Wed. Ph. F. de Haseth

(MISSIE)

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4.30 vanuit het St. Elizabeth Gasthuis.

Cur. 31 Maart 1954.

fam. C. A. Perret Gentil-de Haseth
W. de Haseth-van der Ree
E. G. Eman-de Haseth
E. de Haseth-Raven
W. de Haseth- Jonckheer

Amerikaanse samenwerking

Officieel is thans de Tiende Pan Amerikaanse Conferentie tot een einde gekomen en plechtig besloten in een bijeenkomst, welke gehouden werd in de enorme Aula Magna van het Universiteitscomplex. Er zijn op deze slotbijeenkomst vele vriendelijke woorden gezegd, maar dit verheelt niet, dat in verschillende kringen toch een zekere teleurstelling leeft omtrent het verloop en de resultaten van deze Tiende Pan Amerikaanse Conferentie.

Het resultaat is vastgelegd in een document, dat heet „De Verklaring van Caracas" en waarvan de letterlijke tekst luidt:

„De Tiende Pan Amerikaanse Conferentie, bijeengekomen in de stad Caracas in Maart 1954, bevestigt opnieuw de fundamentele principes en doelstellingen van het Handvest van de Organisatie van de Amerikaanse Staten, de Amerikaanse verklaring van de Rechten en Plichten van de Mens en van eerder genomen beslissingen en handelingen, die naar deze principes en doelstellingen verwijzen.

Zij bevestigt opnieuw het onvervreembare recht van iedere Amerikaanse staat om vrijelijk zijn eigen instelling te kiezen in een effectvolle uitoefening van representatieve democratie, als een middel om eigen politieke souvereiniteit te bewaren, evenals economische onafhankelijkheid en om een eigen sociaal en cultureel leven te leiden, zonder buitenlandse inmenging in zijn binnenlandse of buitenlandse zaken, in het bijzonder zonder inmenging van enige vorm van totalitairisme.

Zij hernieuwt de overtuiging van de Amerikaanse staten, dat een van de beste wijzen om de democratische instellingen te versterken is het respect te vergroten van de individuele en sociale rechten van de mens, zonder onderscheid van ras, nationaliteit, afkomst, religie of sexe, en om te handhaven en te bevorderen een effectieve politiek van welvaart en sociale rechtvaardigheid, teneinde de levensstandaard van hun volkeren te vergroten.

Zij besluit de krachtsinspanningen te coördineren opdat alle Amerikaanse staten tezamen de bovengenoemde principes zullen ontwikkelen en perfectioneren, zodat zij zullen worden tot de basis van het politieke, economische, sociale en culturele leven van deze volkeren".

Hoezeer deze verklaring ook spreekt van goede wil en goede bedoelingen als practisch resultaat heeft zij — en dat is de mening die men van verschillende kanten kan horen — betrekkelijk geringe waarde, te meer omdat de in deze verklaring vastgelegde principes al vele malen eerder zijn herhaald.

Wat voor de ontwikkeling van Latijns- en Midden-Amerika nodig zal blijken, namelijk een practische samenwerking op velerlei gebied, is te Caracas niet bereikt, omdat er een onderling wantrouwen merkbaar was, dat bedekt werd door termen als noninterventie. En waar gebrek aan werkelijk vertrouwen is, kan geen effectieve samenwerking worden geboren.

Het zou unfair zijn dit aan de aan de conferentie deelnemende delegaties te verwijten. Immers ook elders in de wereld blijkt integratie zeer moeilijk of bijna onmogelijk door onderlinge tegenstellingen en wantrouwen. Maar de Latijns- en Midden-Amerikaanse landen hebben zoveel gemeen — historie, afkomst, godsdienst, taal — dat een argeloos waarnemer allicht geneigd is te menen, dat een brede basis voor samenwerking aanwezig was en er dus hier eerder dan elders — waar taal- godsdienst- en andere verschillen zo'n rol spelen — een practische integratie mogelijk zou zijn.

Misschien zijn het de betrekkelijk jeugdige leeftijd van de Amerikaanse staten en de overweldigende interne problemen op politiek, economisch, cultureel en sociaal gebied, misschien is het de dynamische ontwikkeling die deze landen op het ogenblik doormaken, die de hinderpaal vormen. Is dit het geval, dan is de teleurstelling, die deze conferentie bracht een uiting van ongeduld en zal het dus slechts een kwestie van tijd zijn.

Tijd, nodig om het analfabetisme te bestrijden, het huisvestingsprobleem op te lossen, economische stabiliteit te verwerven; in het kort, die staatkundige zekerheid en zelfvertrouwen te krijgen, die voorwaarde zijn voor de bereidheid om tot afstand van gedeelten der souvereiniteit te komen, dat met integratie gepaard gaat.

Intussen doet de waarnemer goed te bedenken, dat het juist die brede basis is, waarop de integratie zou kunnen rusten, die maakte dat de twisten en het onderling wantrouwen meer weg hebben van „huiselijke" moeilijkheden, dan wel van „burenruzies". Er bestaat een duidelijke eenheid van Amerikaanse staten en volkeren. Er is een Amerikaanse hemispheer. En wanneer er in Caracas is gezegd, dat het een belediging is voor iedere Amerikaan, dat er nog afhankelijke Amerikaanse gebieden bestaan, dan is dit niet een propagandaleuze, doch een oprecht gemeende verontwaardiging.

Vooral voor de Latijns-Amerikaanse landen is het gevoelsargument belangrijker dan de zakelijke overweging en de verontwaardiging, die gewekt is in Caracas toen bleek, dat in het Engelse parlement min of meer geringschattend gesproken werd over de resoluties tegen het kolonialisme, die in Caracas waren gepasseerd, was meer dan gekrenkte ijdelheid. Men wilde met deze resoluties duidelijk verklaren voor het forum van de gehele wereld, dan men een eind wilde zien komen aan de afhankelijkheid van Amerikanen van niet-Amerikanen. Dat het niet gelukt is dit te zeggen in één krachtige resolutie, doch dat hiervoor drie verklaringen nodig waren, deed aan de oprechtheid van de mededeling als zodanig in de ogen van de deelnemende delegaties niets af of toe en er is alle reden om te veronderstellen, dat hierover t.z.t. in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties nog veel zal worden gezegd.

Mag de Tiende Pan Amerikaanse Conferentie dan ook tot op zekere hoogte een teleurstelling zijn geweest, omdat er weinig tastbare resultaten uit zijn voortgekomen, de conferentie was zeker een stap in de richting der Amerikaanse eenheid; misschien een kleinere stap dan gemaakt had kunnen worden, maar in ieder geval een stap. Dat de weg naar een verenigd Latijns-Amerika nog lang is, dat heeft Caracas wel getoond, maar ook, dat die weg ontdekt kan worden. Men aarzelt nog om hem te kiezen, maar er is zeker reden om te verwachten, dat deze aarzeling overwonnen zal worden.

Protest Onderwijzers.....

(Vervolg van pagina 1)

7. De financiële voordelen, die het rouleersysteem schijnt te beloven, zijn in hoge mate fictief, omdat degene, wat mogelijker wijze op de bouw van scholen bespaard wordt, moet worden uitgegeven.
   a. aan ruimere afschrijving van gebouwen en meubilair wegens intensiever en zorgelozer gebruik.
   b. aan uitgebreidere voorzieningen voor jeugdzorg, daar meerdere schoolvrije tijd jeugdverwildering in de hand werkt.

Deze **technische** bezwaren betreffen ook het **onderwijs** zelf.

1. Bij een rouleersysteem kan het leerprogramma niet geheel worden afgewerkt.
2. Voorbereiding van de lessen door de onderwijzer in zijn lokaal wordt onmogelijk doordat deze voorbereiding in botsing komt met de opruimingswerkzaamheden van de voorgaande cursus.
3. Op het bord geschreven leerstof of aantekeningen kunnen nimmer blijven staan, hetgeen tot onnodige repetities en groot tijdverlies aanleiding geeft.
4. Omdat de Zaterdagmiddagen onbruikbaar zijn voor het geven van onderricht wegens de noodzaak de scholen schoon te maken, alsmede wegens huiselijke omstandigheden, bieden de morgens één schooltijd meer dan de middagen, zodat dispariteit onvermijdelijk is.

Het voorgesteld rouleersysteem is ook uit **psychologisch** oogpunt verwerpelijk:

1. De kinderen zullen over veel te veel vrije tijd beschikken, hetgeen straatslijperijen en de verwildering van de jeugd in de hand zal werken
2. De vrije morgens zullen de dispositie der kinderen om in de namiddag te leren, totaal wegnemen. Ze komen op school meer om uit te rusten, dan om te leren.
3. Ook het gezinsleven wordt in dit opzicht bemoeilijkt.
   a. de kinderen gedurende zovele uren dagelijks thuis op gezonde wijze bezig te houden, schept hoofdbrekens voor de ouders en zal hen hinderen in hun normale arbeid voor het gezin.
   b. De ongeproportioneerde dagverdeling is een voor de jeugd abnormale toestand die niet kan nalaten zeer nadelige gevolgen te hebben op de ontwikkeling van hun persoonlijkheid.

Volledigheidshalve kunnen hieraan nog de volgende bezwaren worden toegevoegd:

   c. De uiteenliggende schooltijden der kinderen van hetzelfde gezin zullen ontwrichtend werken op het familie-leven.
   d. Begin- en eindpunt der schooluren zullen allerongunstigst vallen voor het gezin, hetgeen onoverkomelijke problemen schept voor de gezamenlijke huishoudelijke bezigheden als maaltijden enz.
   e. Met vervoer probleem, reeds nu zo groot, zal schier onoplosbaar worden.
   f. Absenteïsme zal o.a. hierdoor worden gestimuleerd.

4. Het **onderwijzend personeel** wordt door onoverkomelijke moeilijkheden geplaatst, omdat
   a. het vrijwel onmogelijk wordt kinderen die een gehele morgen gespeeld hebben, voor de leerstof te interesseren;
   b. het gedeelde gebruik van school en klas deprimerend werkt op de liefde voor het vak, waardoor de gebondenheid met en interesse voor klas en school verloren dreigen te gaan.

Tenslotte is het rouleersysteem ook **paedagogisch** niet verantwoord.

1. Wanneer twee klassen van hetzelfde lokaal gebruik maken, gaat zowel van de klas als van de school de eigen sfeer verloren, die onmisbaar is voor goede resultaten der schoolopvoeding.
2. Speciaal de middagschooltijd is totaal ongeschikt voor de opname van nieuwe leerstof, daar het concentratievermogen der leerlingen in de middaguren minimaal is.
3. De dubbele cursus in één klas samengeperst, maakt het noodzakelijk de onderbrekingen door speeltijden zodanig te beknotten, dat er een gespannen toestand ontstaat, een geestelijke vermoeidheid van de leerlingen, die de kans op conflicten vergroot, het concentratievermogen schaadt en de capaciteit tot opname van de leerstof verkleint.
4. Uit school-hygiënisch oogpunt is het buitengewoon ongewenst de leerlingen te lang en te voortdurend in dezelfde houding te laten.

Na de opsomming van deze menigvuldige bezwaren, diene ter verdere adstructie het volgende:

Nederland werd in en na de laatste wereldoorlog door een gebrek aan schoolruimten gedwongen het rouleersysteem toe te passen, doch de resultaten waren zo teleurstellend dat ondanks de zorgelijke toestand, het systeem met bekwame spoed werd prijsgegeven. De lering die hieruit getrokken moet worden, kan geen andere zijn dan deze: wanneer in Nederland het praktisch onmogelijk blijkt dit rouleersysteem toe te passen, dan lukt dit zeker niet in een tropisch gebied.

Tenslotte wijst de vereniging op de gevolgen van een eventuele toepassing van het rouleersysteem op een bepaalde categorie van scholen, gelijk in meergenoemde Eilandsraadvergadering werd vastgesteld. Deze scholen zullen immers door de ouders vermeden worden, waardoor een verschuiving van de schoolbevolking ontstaat en niets anders bereikt wordt dan een verplaatsen van de moeilijkheid.

Alle bovenaangehaalde redenen, waarvan vele zo voor de hand liggend en evident, dat zelfs een onbevooroordeeld buitenstander er niet totaal onbewust van kan zijn, nopen de R.K. Vereniging voor Onderwijzend Personeel „Don Bosco" er toe, genoemde besnoeiïng van de Eilandsbijdrage aan het bijzonder onderwijs te brandmerken, niet slechts als een onverantwoordelijke beslissing in een aangelegenheid van het allerhoogste belang voor het geestelijk welzijn van deze gemeenschap, doch ook als een beslissing ingegeven door andere dan ter zake geldige redenen en dus als een schending van het door de Nederlandse Antillen plechtig aanvaarde beginsel der financiële gelijkstelling van openbaar en bijzonder onderwijs.

De vereniging betreurt dit des te levendiger naarmate de verdienste van dit onderwijs van ons volk groter is en geeft met nadruk uiting aan haar verontwaardigd protest.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 13 in, 7 uit Tankschepen 19 in, 8 uit Zeilschepen 3 in, 3 uit.

Passagiers landend 21, vertrokken 19 doorgaand 830

Hato: Vliegtuigen 11 in, 11 uit.
Passagiers landend 102, vertrokken doorgand 6.

Bonanza nr Antwerpen; **Donia Aurora** nr La Guayra; **Triton** v. Trinidad; **Scottish Trader** v. Los Angeles nr Pto Cabello; **Hapoli** v. La Guayra nr Teneresse; **Santa Paula** v. Philadelphia nr La Guayra; **Djappe** v. La Guayra; **Trot Desaise** v. Martinique; **Port Hobart** v. Cristobal; **Melbourne Star** v. Cristobal en **Columbie** v. La Guayra.

Het KLM-vliegtuig, dat Maandag uit Curaçao vertrok, landde gisteren om 16.36 uur te Amsterdam. De tweede machine, welke Maandag vertrok van Curaçao, landde hedenochtend om 01.48 uur op Schiphol.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — De N.Y.-Effectenbeurs kon gisteren het herstel voortzetten met koersstijgingen tot een punt, waarbij vooral de vliegtuigfondsen actief waren. De winstnemingen tegen het slot werden goed opgenomen en de markt sloot zeer prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1172; hoger 557; lager 336; onveranderd 279; Aandelenomzet 2.130.000; obligatie-omzet $ 3.000.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	163 1/8
Anaconda	34 5/8
Bethlehem Steel	55 7/8
Dupont de Nemours	114 1/8
General Electric	104 7/8
General Motors	64 7/8
Int. Tel. and Tel.	15 3/4
Shell Oil	91 1/8
Standard Oil of New Jersey	79 3/4
U.S. Steel	41 3/4

WEST-END

„Captain pirate"

CINELANDIA

„Killer Shark"
Tweede gedeelte optreden van Rosita Diaz, en Cholo Palacios.

ROXY

„La portatrice di Pane"

CHOBOLOBO:

Dans en Dinner.

SCHERMEN:

Asiento — Julianadorp

APOTHEKEN: De weekdiensten. der Apotheken worden waargenomen door Botica Popular, Columbusstraat 15, tel. 1269 en Botica Americana, Breedestraat 159 (O.) tel 3636

WIT-GELE KRUIS

De Nachtdienst woord waargenomen door Zuster Veeris, Sta. Rosaweg 155, tel. 5006

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
R. H. Helweg tel. 2038

Personeel afdeling.
Van Zat. 27 Maart 12.00 t.m. Zat 3 April 12.00 E. C. de Haseth (stad) tel. 3179.
B.g.g nadere inlichtingen bij M B Lansink tel. 4384 of 2400

Materialen Afdeling:
E. A. Wegman, Paralelweg 7, J. D. tel. 4446

C. S. M.

Rederij:
T. Dekker tel. 2227

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 1800 — 1900 en van 23.00 — 08.00
G.H. van Leeuwen tel. 2054

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; en van 1.00 — 7.30 P Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO

„The happy time"
Geen kinderen beneden 16 jaar.

CUROM

5.30 Muzikale uitzending voor de kinderen.
5.50 Gramophoonplatenprogramma.
6.05 Cumpleaños Feliz
6.15 Dinermuziek
6.45 Nieuwsbulletin
6.55 Voor het slapen gaan
7.00 Boletin di noticia.
7.30 Wat de handel biedt
8.00 News in English
8.30 The Voice of the Windward Islands
9.00 Conjunto-avond
9.45 Dans muziek
10.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER

7.00 Met de jarigen in de lucht.
7.10 Verkeerswenken
7.20 Nieuws (in het Papiament)
7.25 Nieuws (in het Nederlands)
7.30 Hoorspel „El Gato"
7.45 Dansmuziek afgew. met reclame
8.15 Wij vliegen en landen op....
9.00 Gevarieerde programma
10.00 Sluiting.

KELKBOOM

5.00 Opening
5.01 Reclame afgew. met muziek.
5.30 Kinderkoor olv. Treytel en A. L. Born
5.45 Vervolg reclame uitzending
6.25 Voor de jarigen
6.30 Dinermuziek
7.00 Gevraagde nummers
7.45 Nieuwsberichten
8.00 Advertenties met platenmuziek
9.30 Sluiting.

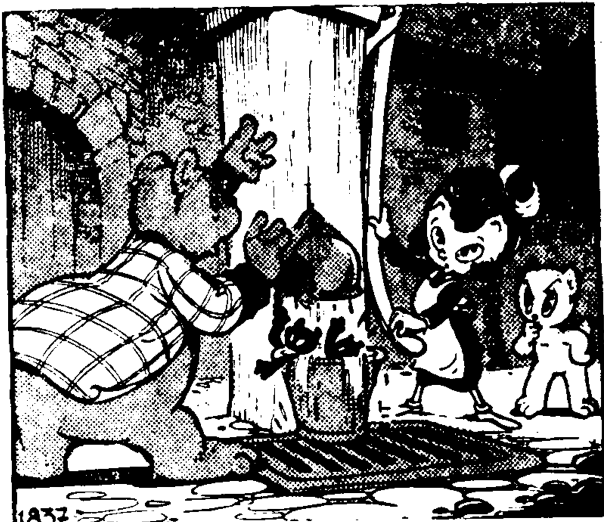
P.C.J.

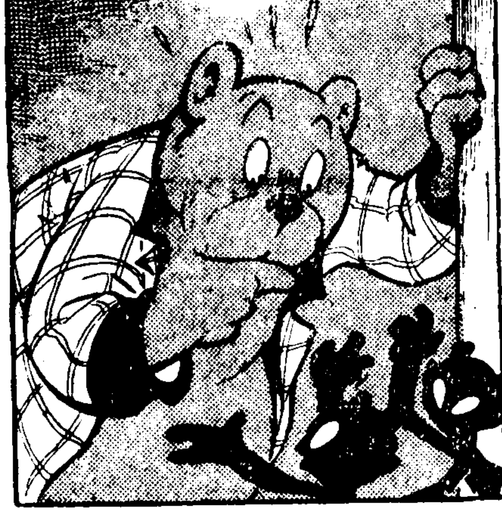
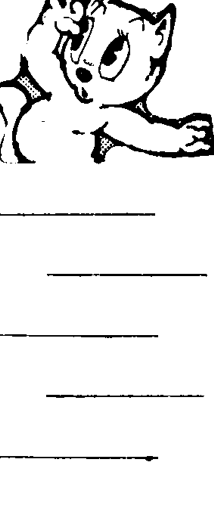
6.37 Het Metropole orkest olv. Dolf van der Linden.
7.00 Nieuws
7.20 De solist van de week: W. Schobbe.
7.30 Nederlands Kroniek
7.40 Theo van der Pas speelt de „Sonate Pathètique"
8.00 Rondetafelparlement
8.20 Voor de West o.a. met knipsels uuit de wereldpers.
8.50 Catholica
8.55 Avondgebed: Ds. F.R.A. Henkels
8.58 Sluiting

A.V.R.O.S.

5.00 Voor Kinderen
5.40 Voor de jarigen op de Antillen
6.00 Indonesische muziek
6.40 Nieuws
7.00 Advertenties
7.15 Klassieke muziek
8.55 Nieuws en Sluiting.

Tom Poes en de wens werkster 1725

1837. — De beide smerige makkertjes in de emmer gingen steeds erger te keer. De koude waterstraal weekte het moddelaagje van hun akelige figuurtjes af en dat beviel hun in het geheel niet. Het gekerm en gejammer werd dan ook zo hevig, dat heer Ollie het niet langen kon verdragen. Bezwerend hief hij een trillende hand op.

„Houd, op goede vrouw!" sprak hij ontroerd. „Tenslotte hebben ook deze smeerlapjes er recht op, gehoord te worden!"

„U moet het zelf weten, meneer!" zei Wijmpje ontevreden. „Het is zogezegd U zaak, maar ik houd er niet van om mijn werk half afgemaakt te laten liggen!"

De beide modderbaasjes waren inmiddels uit de emmer geklommen, maar op het horen van de laatste woorden deinden ze angstig terug.

„Komaan!" zei Heer Bommel „Laat nu eens horen, wat jullie te vertellen hebben! Wie zijn jullie en waarom maken jullie het kasteel van de burgemeester altijd zwart? Spreek op!"

„Ach, grote kleefkleffer!" riepen de zwarte ventjes onderdanig, „we bedoelen geen kwaad! We wilden geen euvel doen. Het is onze doening nu eenmaal om het vuil te halen uit dat wat schoon schijnt! Maar laat ons gaan... we zullen het nooit meer doen! Heus niet!"

„Hm!" zei Heer Ollie. „Ik zal jullie naar de burgemeester brengen, dan kan die.....

Maar nu schrokken de kereljes vreselijk.

„Nee, nee riepen ze. „Laat ons teruggaan in de put. Ach toe! Dan zullen we U rijkste Heer van de wereld maken!"

HET DEFTIGE PLEIN

door

Lou[illegible] Andrews Kent

29)

De weg van een Joceleyn die thee wilde kopen was hier in China gebaand op alle mogelijke manieren; door eeuwen-oude relatie, door de bekendheid, door de traditie van eerlijke handel, oude vriendschappen en — en dat was minder belangrijk, maar zeker niet om gering te schatten — het bezit van die goede smaak voor thee, die de Joceleyns bijna zonder uitzondering hadden en die hen in staat stelde om de soorten onmiddellijk te herkennen.

Nu was het een feit — en dat was al lang zo — dat de oorlog en onrust in China het verbouwen van de goede theesoorten vrijwel onmogelijk hadden gemaakt, zodat er niet veel thee te kopen was; en daarom had Nick gevonden dat hij best een beetje kon gaan vliegen. Maar zijn oom had nu eenmaal altijd een hekel aan de vliegerij gehad, niet omdat het zo gevaarlijk was, maar omdat het Nick's aandacht en ambitie afleidde van Joceleyn & Co., en daarom zou oom Nicholas ook wel niet in staat zijn om de zaken te bekijken zoals zij werkelijk waren.

„En trouwens," dacht hij, „er zijn in de wereld ook belangrijker dingen dan theekisten."

Het woord theekisten bracht zijn gedachten op het pakket, dat nog op de tafel lag. De vaas, die hij gekocht had, was in een theekist verpakt. Ah-Wong moest een sterkere kist zoeken, een, die een stootje kon verdragen en geschikt was voor een lang vervoer, en dan het geheel als een soort vredesaanbod aan oom Nicholas zenden.

Hij riep Ah Wong, en gaf hem de kist mee. Ah Wong wist er in de provisie-kamer nog een te vinden die goed geschikt was, zei hij. Het lawaai dat hij daarna maakte met hamer en spijkers was sterker dan het geluid van de kanonnen aan de overkant van de rivier. Nick zag, door het venster, steeds eerst de gloed van de ontploffingen langs de heuvel lichten voordat het gerommel te horen was.

Ah Wong hield op met hameren, en begon voor de verandering met emmers te rammelen. Hij hield er een vreemde manier van werken op na; hij veegde een halve vloer, deed een halve afwas, spijkerde een halve kist, en slaagde er ten slotte toch altijd in om alles op tijd helemaal klaar te krijgen.

Het was door een gelukkig toeval dat Nick die perzik-bloesem-vaas te pakken kreeg. Toen dat — waarschijnlijk misplaatste — gevoel van achtervolgdworden hem te benauwend werd, was hij vlug een klein Chinees rariteitenwinkeltje in gegaan om er ten minste tijdelijk aan te ontkomen. Er was daar in de rommelige uitstalling niets dat hem bijzonder aantrok, behalve dan die vaas. Verder was er de gebruikelijke kramerij van brons en koper, een gebroken ivoren schaakspel, een vuile, geel-zijden mantel met zwaar borduurwerk en nog een paar dergelijke kledingstukken, die erg aantrekkelijk waren voor de schaars geworden toeristen. Die herinnerden hem aan een jongen Chinees, die tegelijk met hem studeerde op de Amerikaanse universiteit, en eens, toen hij een aantal medestudenten op bezoek kreeg, de wanden van zijn kamer behing met interlockjes en gestreepte hemden; over de radio hing een rood met blauwe pyama, en op de schoorsteenmantel prijkte een stel sokophouders.

„Dat is om jullie op je gemak te stellen," legde het Chineesje uit, „zo voel ik me nu als ik bij jullie thuis de piano artistiek belegd vind met Chinese ondergoederen." Nu was deze hoffelijke jongeman hier of daar in zijn groot vaderland aan het vechten. Hij kende zijn land en de kunst die het had voortgebracht — hij zou wel onmiddellijk in staat geweest zijn om, met zijn scherpe ogen en zijn gevoelige vingers, vast te stellen of die perzikbloesem-vaas echt was. Nick kon alleen maar vertrouwen op de instinctieve voorkeur die hij er voor had — de kleur en de vorm gaven hem een gevoel van rust, zó sterk zelfs, dat hij er een ogenblik de achtervolgende voetstappen door vergat.

De oude koopman grabbelde met zijn magere, gele hand in de vaas en haalde er een stukje papier uit, waarop iemand in het Engels had geschreven:

„Perzikbloesem is de kleur van de liefde. Wie perzikbloesem ziet in de ochtendschemering, ziet het geluk."

De oude man zei dat het erg goedkoop was en noemde een prijs, maar Nick schudde het hoofd zonder op te kijken van het papiertje.

„Kwaad zijn op iemand die men liefheeft is gelijk een visgraat in de keel," deelde de koopman hulpvaardig mede. „De vaas zal vrede brengen. Ik zal de prijs lager maken."

Hij sprak uitstekend Engels, zo ongeveer als een toneelspeler die doet alsof hij een Chinees is.

„Hm," bromde Nick, „bij mij is het meer een kwestie van vriendschap dan een van liefde" — en hij keerde zich naar de deur.

„Liefde is gelijk aan parel; tracht haar te begrijpen en zij glijdt weg tussen de vingers. Doch vriendschap is gelijk een brok jade; snijd er in zoveel gij wilt, het behoort u voor immer toe." De oude man gaf deze overwegingen in ijltempo ten beste, en voegde er onmiddellijk aan toe: „Ik geef ze voor de halve prijs. Dan is de vaas misschien in veiligheid, en wordt niet door granaatscherven gebroken."

„Verlaat u de stad niet?" vroeg Nick. „Er zijn er velen die weg trekken."

„Waar zou ik heen gaan? Waar zou ik mijn bezittingen moeten brengen? Neen, daar ben ik te oud voor. Ik blijf, waar ik zo lang was. Misschien zullen de bommen ergens anders vallen. Wie weet? Neem de perzikbloesem, sir."

Nick kocht de vaas zonder verder af te dingen. Hij ontdekte, dat de winkel een achterdeur had die in een andere straat uitkwam — daar ging hij uit, en nu eerst durfde hij zich te haasten. Haast was nu niet gevaarlijk meer, het was niet langer noodzakelijk om langzaam en onverschillig te wandelen en zo nu en dan argeloos in etalages te kijken, want die zachte, vilten voetstappen achter hem, die langzamer of sneller werden met de zijne, waren er niet meer.

Hij kwam terecht tussen stoeten vluchtelingen, een hele menigte — mensen met bundels en zakken, die hopeloos en hulpeloos een goed heenkomen zochten, ergens buiten de stad, en daartussen viel hij, een man met een doos onder de arm, niet op. Die doos was een marteling voor zijn zieke arm, maar maakte hem gewoon, onopvallend. Het was daar in die schemering, onder de vlammende hemel en tussen de angstige menigte, normaal om zo maar iemand te zijn en ergens heen te rennen met een vracht onder de arm.

Hij was moe, toen hij eindelijk het huis bereikte — dat kale, onpersoonlijke bouwsel waar hij nooit zijn tehuis in had kunnen zien. Hij voelde zich terneergeslagen; niet alleen door zijn lichamelijke vermoeidheid en zijn arm, die nog pijnlijker was dan anders, maar vooral door die oplopen, de menigte, de vluchtelingen met hun armoedige bagage en hun lijdzame, soms angstige gezichten, die hij gezien had. Hij had gedaan wat hij kon doen, alles wat één man kon doen tegen die macht, die deze mensen uit hun werk en hun huizen dreef, maar hij had niets bereikt, niets, zei hij tot zichzelf. Het kon hem niets schelen van het geld, dat hij voor de zaak van China weg had gegeven — het feit, dat hij kort geleden een rijke jongeman was en nu een arme, die zelfs geen inkomen had dat hem in staat kon stellen om perzikbloesem-vazen tegen uitdragersprijzen te kopen, liet hem tamelijk onverschillig.

Geld had voor hem nooit veel betekend; hij wist alleen dat het gemakkelijk was om rijk te zijn wanneer je eens iets voor anderen wilde doen. Nu was hij het kwijt — nu ja. Hij had zich er nooit aan hoeven hechten, want hij had er zelf niet voor gewerkt en ook zijn vader had het geërfd. En het was goed dat oom Nicholas hem in huis had genomen toen hij nog een kind was. Die was sober en had hem zonder weelde opgevoed. Oom Nicholas — als hij die perzikbloesem nu maar mooi vond. Voor zover Nick zich kon herinneren had hij zoiets nog niet.

Hij was moe. Zijn moedeloze gedachten gingen trager, en hij sloot zijn ogen. Ah Wong had juist het bordenwassen er aan gegeven en begon weer op de kist te hameren. Zijn regelmatige slagen en het geluid van de kanonnen vervaagden tot een verwijderd, rhythmisch gerommel.

Nick viel in een doezeling, die zich langzaam tot slaap verdiepte. Hij hoorde niet, dat de deur voorzichtig geopend werd, dat er zachte, vilten voetstappen naar zijn bed toe kwamen.

De prop werd in zijn mond gestoken voordat hij een geluid kon geven — zelfs de folterende pijn toen hij, in zijn krampachtige worsteling, voor de tweede keer zijn arm voelde breken, moest hij in stilte lijden.

Er waren drie aanvallers — een hield zijn voeten vast, een ander zijn armen, en de derde doorzocht haastig zijn zakken. Die derde had koude handen, die snel over Nick's lichaam graaiden — een gevoel alsof je stil moest liggen terwijl een gele slang over je heen kroop.

Intussen zat Ah Wong in de keuken luid te hameren en te zingen.

„Ze zullen niets vinden en weer weggaan," dacht Nick — maar dan schoot hem te binnen dat dat niet mocht; dan zouden zij immers weten dat hij de papieren al afgeleverd had..

Hij probeerde de man bij zijn voeten weg te trappen. Als hij hem tegen de tafel aan kon schoppen zou dat heel wat lawaai geven, en dan zou Ah Wong wel komen.

De vuile, gele vingers tastten hoger, zelfs langs de prop in zijn mond om zijn wangen en zijn luchtpijp te bevoelen. Nick stikte bijna, worstelde als een razende, trok en wrong, probeerde te bijten — toen verdween de greep van zijn keel, maar in plaats daarvan voelde hij plotseling een scherpe, bijtende pijn in zijn ogen.

Misschien redde die pijn hem het leven. Zij gaf hem de wilde kracht om de man tegen de tafel aan te trappen — toen verscheen eindelijk Ah Wong.

En het laatste dat Nick zag voordat een bijna volledige duisternis over zijn ogen viel, was Ah Wong met de hamer in de hand.

HOOFDSTUK XIV

Belangstelling voor Diana

Zij had niet willen huilen. Haar vader haatte tranen, en over zijn dood had zij er geen kunnen vergieten. Maar wel had zij vaak verlangd dat haar verdriet maar zo zou zijn, dat zij het op die gemakelijke wijze kon uiten, want zulk verdriet is ook gemakkelijker te genezen. Zij had verlangd naar dat talent, dat sommige eenvoudige mensen hebben, om een schort over hun hoofd te trekken en daarachter dan flink te sputteren en te huilen, en er dan ten slotte met een gezwollen en vlekkerig gezicht in trek in een stevige maaltijd van karbonade en kool weer achter weg te komen.

Zo was het in de keuken geweest in de afgelopen dagen. Het galmde er van de snikken en de zuchten, maar in plaats daarvan stegen er nu vredige etensgeuren op. En waarom nu juist de smakelijke geuren haar aan het huilen brachten had Diana onmogelijk kunnen zeggen, ze wist alleen dat die vreemdsoortige weken op het Paul Revereplein te veel voor haar geweest waren.

Ze had zich een vriend gemaakt en hem weer verloren. Zij was aangekomen met twee dollar en zeventien cent in haar zak, en had nu een millioen om haar hals gebonden. Ze kon zich niet voorstellen dat het nog een millioen was, nadat hij zulke geweldige sommen had uitgegeven, maar de mensen schenen te denken dat het toch nog zou overblijven.... Een Russische prinses had haar onder bescherming genomen, en men had haar verteld dat zij, als ze de goede opleiding eenmaal had, met gemak zes honderd dollar per jaar zou kunnen verdienen door thee en rare kruiken te verkopen in een toeristen-oord. Zij had de namen van drie soorten porselein leren kennen, en was nu eigenares van een van de grootste porselein-verzamelingen van het land, die zij ter beschikking moest stellen van wie het onderwerp bestudeerden en die gecatalogiseerd en geclassificeerd moest worden. Daar zag zij geen andere mogelijkheid op dan de groene stukken maar in de ene kamer te zetten en de blauwe in een andere.

Drie mannen en een jongen lootten wie van hen haar zou mogen trouwen, en, terwijl de jongen niet eens in aanmerking kwam, schenen de anderen er nogal op gebrand te zijn. Zij haatte die mannen, alle drie. Eben Keith, met zijn koude handen, zijn koude ogen en zijn koude beleefdheid. En die knappe man die er bij was — Bill Shatswell. Zo knap als een geverfde pop, blank, geboend, gewassen, glimmend, glanzend. De ogen, waarmee hij haar aankeek alsof zij een paard was dat toevallig in een verkeerde stal stond, hadden lange wimpers en leken op knikkers van saffier. Alsof zij een paard was. Alleen zou hij voor een paard nog meer belangstelling gehad hebben — daar zou hij misschien wel tegen gepraat hebben....

(Wordt vervolgd)